

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 25Ek/982/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120327076
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120327076.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: G.. Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX W. - H., v konaní zastúpený: JUDr. Beata Kováčová, advokátka so sídlom Drieňová 1087/37, 821 02 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 42 210 232, proti povinnému: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. - H., o vymoženie 954,08 Eur s príslušenstvom, v exekúcii vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Luciou Adamcovou, so sídlom exekútorského úradu: Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 42 256 101, pod č. 369EX 321/2020 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/982/2020 zo dňa 18. októbra 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/982/2020 zo dňa 18. októbra 2021 **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 18.10.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 25Ek/982/2020, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61I ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 19.06.2020 domáhal od povinného vymoženiu sumy vo výške 954,08 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.01.2020, sp. zn. 9C/14/2018 - 377, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.03.2020 a vykonateľnosť dňa 23.03.2020 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 05.11.2020 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Lucii Adamcovej, sídlom exekútorského úradu: Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 42 256 101, ktorý exekúciu vedie pod č. 369EX 321/2020. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie. Preskúmaním návrhu bolo súdu preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

2.1. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že voči rozsudku, ktorý je v tomto konaní exekučným titulom podal návrh na jeho zrušenie a súčasne zaslal aj odvolanie voči predmetnému rozsudku dňa 23.08.2020, ktorého kópiu priložil ako prílohu k návrhu na zastavenie exekúcie. Z uvedeného sa mu javí začatie exekúcie ako predčasné. Ako žalovaný bol presvedčený, že súd posúdi návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 14C/371/1997, ktorý podal na pojednávaní 10.10.2019 a konanie preruší. Predpokladal, že ak sa tak nestane, podá voči neprerušeniu konania odvolanie. Až z rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 9C/14/2018 - 377 zo dňa 28.01.2020 sa dňa 08.08.2020 dozvedel, že súd konanie neprerušil, pričom bez zohľadnenia a posúdenia desiatok doručených dôkazov v jeho vyjadreniach, na pojednávaní dňa 28.01.2020 pre jeho neúčast' formalisticky rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Povinný namietol, že súd mal v konaní 9C/14/2018 spravodlivo vyvážiť vzájomné práva účastníkov tohto sporu a v súlade

s princípmi primeranosti, právnej istoty, zmluvnej slobody ale aj zmluvnej spravodlivosti, pričom však údajne neposúdil predložené dôkazy, a napriek množstvu predložených dôkazov rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Skonštatoval, že takéto konanie má znaky účelového právneho formalizmu, ktorý dokonca prekračuje hranicu formálnosti, pričom poukázal na nález Ústavného súdu I. ÚS 164/2012 z 3.10.2012. Povinný ďalej rozsiahlo opísal situáciu, ktorá prebiehala pred vydaním rozsudku, ktorý je v tomto konaní exekučným titulom a je pre exekučné konanie bezpredmetná. V závere povinný navrhol, aby tunajší súd exekúciu v celom rozsahu zastavil, pretože očakáva zrušenie rozsudku Krajským súdom v Bratislave z dôvodu akceptovania faktov uvedených v odvolaní.

2.2. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 10.11.2017 uviedol, že týmto návrhom povinného nesúhlasí, pretože všetkými argumentami, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie, sa už zaoberali príslušné kontrolné orgány, Okresný súd Bratislava II, Krajský súd v Bratislave aj Generálna prokuratúra SR a Krajská prokuratúra Bratislava, a to dokonca opakovane, pričom všetky prešetrili a v rozhodnutiach odmietli. Ich opätovné uvádzanie povinným, ich spochybňovanie a podsúvanie súdu oprávnený vníma ako notorické znevažovanie práce všetkých uvedených inštitúcií a orgánov a snahu povinného o prieťahy v konaní. Ako dôkaz k vyjadreniu priložil Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.04.2021, sp. zn. 9C/14/2018 - 432, ktorým súd zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku, ktorý je v tomto konaní exekučným titulom. Trovy konania v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie si právny zástupca oprávneného neuplatnil.

2.3. Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie a ďalších podaní v spise mal súd preukázané, že tento bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote, čo spôsobilo, že návrh na zastavenie exekúcie má voči povinnému odkladný účinok. Následne exekučný súd pristúpil k preskúmaniu oprávnenosti a dôvodnosti začatia exekúcie ku dňu začatia exekučného konania, t.j. momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Uviedol, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nespĺnil. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie, pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Argument povinného o podaní návrhu na zrušenie exekučného titulu a podanom odvolaní proti exekučnému titulu vyhodnotil tak, že Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.04.2021, sp. zn. 9C/14/2018 - 432, ktorým súd zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku, ktorý je v tomto konaní exekučným titulom nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2021. Keďže aj z odôvodnenia uvedeného uznesenia je zrejmé, že Okresný súd Bratislava II sa skutočnosťami, ktoré povinný namietal v návrhu na zastavenie exekúcie zaoberal, exekučný súd nedisponuje právomocou tieto skutočnosti

opätovne preskúmať. Podanie odvolania dňa 23.08.2020 po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodnutia (23.03.2020) nespôsobuje nevykonateľnosť exekučného titulu a nie je ani dôvodom, ktorý bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, a teda takéto oneskorené podanie nemá vplyv na prebiehajúce exekučné konanie. Vyšší súdny úradník ďalej v napadnutom uznesení uviedol, že aj napriek podanému odvolaniu sa predmetné exekučné konanie vedie na podklade vykonateľného rozhodnutia súdu. Uvedenú skutočnosť povinný nijakým spôsobom nespochybnil. Každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou i materiálnou vykonateľnosťou. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybovosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Z predloženého spisu a listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 23.03.2020, pričom odvolanie podané dňa 23.08.2020 (t. j. až po nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu) na vyššie uvedenej skutočnosti nič nemení.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 18.11.2021 podal povinný sťažnosť, ktorá bola daná na poštovú prepravu dňa 29.11.2021. Súd preto konštatuje, že sťažnosť bola podaná včas.

4. V podanej sťažnosti povinný žiadal zastaviť exekúciu. Sťažnosť odôvodnil totožnými skutočnosťami ako uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie, pričom opätovne rozsiahol opísal skutočnosti, ktoré predchádzali vydaniu exekučného titulu. V závere svoju sťažnosť zhrnul tak, že z viacerých predložených dôkazov (ako aj z konštatovania Rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2021. č. k. 14Co 41/2018) je zrejmé, že aj s rodinou užíval byt na T. XX dobromyseľne ako svoje obydlie, ktoré je osobitne chránené; súdy nezohľadnili, že podnikateľ G.. Q. X., I.. - Y. X.. od povinného prijímal až do roku 2010 nájomné za prenájom bytu na T. XX v ním požadovanej výške a fakturoval si aj plnenie za služby spojené s užívaním bytu I. kategórie, ktoré však nezabezpečoval; žalobca - súkromná osoba G.. Q. X., I., bytom P. 9, bez privolenia súdu s ukončením nájmu bytu a bez privolenia súdu s vypratáním obydlija povinného odcudzil nábytok, zariadenie a vybavenie bytu z nášho obydlija a schoval ich do na ten účel pripojeného dopraveného kontajnera; žalobca za takto nezákonne premiestnené veci z nášho obydlija žiadal úhradu údajnej pohľadávky, ktorá mala vzniknúť z titulu skladovania nám odcudzeného nábytku, zariadenia a vybavenia bytu v jeho kontajneri; voči rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 9C/14/2018-377 zo dňa 28.01.2020, ktorý formalisticky rozhodol rozsudkom pre zmeškanie a neposudzoval predložené dôkazy, povinná podala 23.08.2020 odvolanie. Krajský súd v Bratislave ešte do dnešného dňa nerozhodol.

5. Súdu bolo vo veci zaslané vyjadrenie oprávneného, ktorý v ňom uviedol, že všetky doklady, vzťahujúce sa aj k tomuto konaniu sú v spise a taktiež aj v spisoch v rôznych konaniach. Povinný i v podanej sťažnosti podľa názoru oprávneného opätovne predložil tie isté argumenty, ktoré boli súdom, prokuratúrou, rôznymi kontrolnými orgánmi vyvrátené a odmietnuté. Ďalšie predkladanie týchto tvrdení považoval oprávnený za znevažovanie súdu a vyvolávanie prieťahov v konaní. Povinný vo svojej sťažnosti podľa názoru oprávneného neuviedol žiadny nový argument. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval oprávnený sťažnosť povinného za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť a pokračovať v exekučnom konaní.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

14. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v sťažnosťou napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné exekúciu na základe návrhu povinného zastaviť, reagujúc predovšetkým na dôvody uvedené v sťažnosti ako aj v jeho ďalších podaniach, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia tak, aby napadnuté uznesenie v spojení s uznesením o tejto sťažnosti dávalo ucelený pohľad na prejednávanú vec z pohľadu jednak samotného konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a jednak z pohľadu dôvodov pre ktoré súd vec rozhodol tak ako to uvádza vo výrokových častiach svojich uznesení.

16. Sudca sa oboznámil s napadnutým uznesením, konaním ktoré mu predchádzalo, s obsahom súdneho spisu, vykonal dokazovanie listinnými dôkaznými prostriedkami, a to vyjadreniami oprávneného, podaniami povinného spolu s ich prílohami, lustráciami v dostupných registroch a podrobne sa oboznámil aj s rozhodnutiami súdov, na ktoré sa účastníci odvolávali, a zároveň zisťoval aktuálny stav konania o odvolaní, na ktoré sa povinný odvolával vo svojom podaní. Pričom dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

17. V prvom rade súd zdôrazňuje, že cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Z uvedeného vyplýva, že počas celého exekučného konania, vrátane samotného výkonu exekúcie musí existovať exekučný titul, ktorým bolo v danom prípade vykonateľné rozhodnutie súdu - Rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 9C/14/2018-377 zo dňa 28.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.03.2020 a stal sa vykonateľným dňa 23.03.2020. Z obsahu uvedeného rozhodnutia vyplýva, že sa jednalo o rozsudok pre zmeškanie z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti povinnej na pojednávaní dňa 28.01.2020. Povinná sa voči tomuto rozhodnutiu odvolala a žiadala ho zrušiť. Okresný súd Bratislava II Uznesením č.k. 9C/14/2018-432 zo dňa 26.04.2021 návrhu povinnej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nevyhovela a zamietol ho. Z odôvodnenia vyplýva, že povinná nepreukázala ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa riadne nariadeného pojednávania nezúčastnila. Súd v základnom konaní uviedol,

že pod relevantnými okolnosťami, pre ktoré by jej návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie mohol vyhovieť sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane (neboli mu vopred známe), a boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť, a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola vopred známa, hoci mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, ak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil. Povinná o termíne pojednávania bola riadne informovaná rovnako ako mala vedomosť o tom, že nebude na ďalšie pojednávanie písomne predvolaná. O procesných právach bola riadne informovaná podaním (poučením) súdu, ktoré si prevzala dňa 31.08.2018. Uvedené poučenie sa vzťahuje na celé konanie, preto ho nie je potrebné (ani vhodné, hospodárne a efektívne) opätovne doručovať. Aj voči uvedenému rozhodnutiu sa povinná odvolala s tým, že ku dňu podania sťažnosti ešte nebolo o ňom rozhodnuté. Sudca pri prejednávaní veci zisťoval stav tohto odvolacieho konania a z dostupných registrov mal preukázané, že Krajský súd v Bratislave už o odvolaní rozhodol Uznesením sp.zn. 6Co/38/2022 zo dňa 29.04.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.07.2022. Z obsahu uvedeného rozhodnutia vyplýva, že odvolanie povinnej bolo odmietnuté, pretože nebolo podané včas. Vzhľadom k uvedenému procesnému pochybeniu povinnej odvolací súd sa nezaoberal dôvodmi podaného odvolania.

18. Z uvedeného zistenia skutkového stavu veci sudca mal jednoznačne preukázané, že nedošlo k zrušeniu predloženého exekučného titulu. Preto súd potvrdzuje už prijatý záver vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení o tom, že v nariadenej exekúcii je možné ďalej pokračovať, pretože povinná ku dňu vydania tohto uznesenia neuniesla dôkazné bremeno tvrdenia ohľadom zrušenia existencie exekučného titulu, predloženého oprávneným k vymáhaniu.

19. V prvom rade sudca uvádza, že exekučné konanie je samostatným konaním, ktoré je vo vzťahu k základnému konaniu konaním fakultatívnym, závislým od dispozitívneho úkonu oprávneného - návrhu na vykonanie exekúcie. Predmetom exekučného konania ako konania vykonávacieho nie je principiálne už spornosť či už právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky alebo spornosť vlastníctva veci či práva, ale jeho predmetom je nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), ktorým o spornosti či už právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky, prípadne o spornosti vlastníctva veci či práva už bolo právoplatne rozhodnuté. Inými slovami povedané, o spore účastníkov exekučného konania (oprávneného a povinného z exekúcie) bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej, a to exekučným titulom, ktorý je podkladom pre nariadenie exekúcie. Medzi účastníkmi exekučného konania už nie je sporné, aké práva prináležia oprávnenému a aké záväzky má povinný voči oprávnenému.

20. Exekučné konanie sa môže vykonávať len na uspokojovanie skutočne existujúcich práv, len za podmienok a spôsobmi, ktoré určuje zákon. Jednou z materiálnych podmienok každej exekúcie je aj existencia exekučného titulu, t. j. vykonateľného rozhodnutia súdu, príp. iného vykonateľného rozhodnutia, ktorého vykonanie zákon pripúšťa. Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať v každom štádiu exekučného konania, či sú splnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie, medzi ktoré patrí i spôsobilý vykonateľný exekučný titul. Vykonateľnosť je jednou zo základných vlastností exekučného titulu a bez vykonateľného rozhodnutia exekúciu nemožno vykonať. V zmysle konštantnej judikatúry napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 164/1996, R 58/1997 zo dňa 27.01.1997 „rozhodnutie znejúce na peňažné plnenie, na ktorého podklade sa navrhuje vykonanie exekúcie, musí byť formálne vykonateľné už v dobe zahájenia exekučného konania“, t. j. exekučný súd je povinný skúmať, či tu nie je prekážka, pre ktorú by exekúcia nemala ďalej prebiehať. Ak exekučný súd zistí, že nie sú splnené podmienky vedenia exekúcie, je jeho povinnosťou na takto zistenú nezákonnosť vedenia exekúcie adekvátne procesne reagovať (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 391/2012 zo dňa 21.03.2013). Aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 545/2010-15 zo dňa 09.12.2010 uviedol, že „Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu.“ (obdobne uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 384/2009 zo dňa 09.12.2009 alebo sp. zn. I. ÚS 456/2011 zo dňa 23.11.2011).

21. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú stránku exekučného titulu, pretože je viazaný rozhodnutím súdu v základom konaní, to znamená, že rozhodnutie súdu v základnom konaní nemôže

byť exekučným súdom posúdené ako rozporné so zákonom. V exekučnom konaní súd skúma len to, či došlo k zániku práva vyplývajúceho z exekučného titulu po jeho vydaní, rozhodne nemôže ísť do jeho vecného prieskumu. (Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.05.2018, sp. zn. 17CoE/52/2018). Čiže exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu stránku exekučného titulu. Obsahom rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Povinný sa mal uvedenými skutočnosťami brániť v základnom konaní (právo patrí bdelym - „vigilantibus iura scripta sunt“).

22. Možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie.

23. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

24. S poukazom na uvedené má súd za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offo nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Keďže nebol nezistený žiadny dôvod na zastavenie exekúcie, súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/982/2020 zo dňa 18.10.2021 ako nedôvodnú zamietol.

25. Strany si náhradu trov v sťažnostnom konaní neuplatnili. Súd je toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii strán, aký nárok si voči druhej strane uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offo) rozhodovať o takom nároku strán, ktorý nebol v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže si strany nenavrhl, v rámci konania o sťažnosti, aby súd rozhodoval o trovách exekúcie, súd o tom nerozhodoval.

26. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).